

تأثیر کودهای زیستی بر صفات مورفووفیزیولوژیک شنبلیله (*Trigonella foenum-graecum* L.)

(foenum-graecum L.) در شرایط مختلف رطوبتی

شیوا رضازاده روغنی^۱، رقیه امینیان^{۲*}، سودابه مفاحیری^۳، بهور اصغری^۴

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد اصلاح نباتات، گروه ژنتیک و بهنژادی گیاهی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران.
shivarezazadeh.r@gmail.com

۲*- نویسنده مسئول و استادیار گروه ژنتیک و بهنژادی گیاهی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران.
aminian@eng.ikiu.ac.ir

۳- استادیار گروه مهندسی علوم باگبانی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران.
smafakheri@gmail.com

۴- استادیار گروه مهندسی علوم باگبانی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران.
behvar@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۶/۲۷

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۴/۲۰

چکیده

بهمنظور بررسی تأثیر کودهای زیستی در کاهش اثر تنفس کم آبیاری در شنبلیله، آزمایشی بهصورت فاکتوریل دو عاملی در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی با سه تکرار در شرایط گلخانه‌ای اجرا شد. عامل اول آبیاری در دو سطح بدون تنفس (آبیاری براساس ۱۰۰ درصد ظرفیت خاک) و تنفس کم آبیاری (آبیاری براساس ۴۰ درصد ظرفیت خاک) و عامل دوم کود زیستی در سه سطح بدون کود زیستی، استفاده از قارچ میکوریزا و استفاده از عصاره جلبک در نظر گرفته شدند. صفات مورد بررسی شامل میزان سبزینگی، میزان آب نسبی برگ، شاخص پایداری غشاء، وزن تر بوته، عملکرد دانه، تعداد و عرض روزنه‌های برگ، تعداد غلاف و تعداد دانه در غلاف بودند. نتایج تجزیه واریانس نشان داد اثر آبیاری برای تمام صفات مورد بررسی بهجز تعداد روزنه معنی دار بود. همچنین اثر کود زیستی نیز برای تمام صفات و اثر مقابل آبیاری و کود زیستی برای اکثر صفات بهجز میزان آب نسبی برگ معنی دار بود. بیشترین عملکرد دانه و وزن تر بوته به ترتیب به میزان ۴/۵۵ گرم در بوته و ۱۸/۰۶ گرم، در شرایط بدون تنفس و با استفاده از کود میکوریزا حاصل شد. استفاده از کود میکوریزا در شرایط تنفس سبب بهبود اکثر صفات در مقایسه با عدم استفاده از کود زیستی شد. نتایج رگرسیون گام به گام نشان داد که تعداد دانه در غلاف در شرایط تنفس و بدون تنفس بیشترین اثر را بر عملکرد دانه داشت درحالی که تعداد روزنه‌ها در شرایط بدون تنفس و تعداد و عرض روزنه‌ها در شرایط تنفس بیشترین اثر را بر وزن تر بوته داشتند. درنتیجه از صفات تعداد دانه در غلاف، تعداد روزنه و عرض روزنه برای بهبود عملکرد دانه و وزن تر شنبلیله می‌توان استفاده کرد. واژگان کلیدی: تنفس، رگرسیون گام به گام، عصاره جلبک، میکوریزا

مقدمه

هستند که هر یک به منظور خاصی مانند ثبت نیتروژن، رهاسازی یون‌های فسفات، پتاسیم، آهن و غیره تولید می‌شوند. این میکرووارگانیسم‌ها معمولاً در اطراف ریشه مستقر شده و گیاه را در جذب عناصر یاری می‌کنند (2005 Wu *et al.*). قارچ‌های میکوریزای وزیکولار (Vesicular-Arbuscular) در بین میکرووارگانیسم‌هایی که محیط اطراف ریشه را اشغال می‌کنند، منحصر به فرد بوده و با ایجاد رابطه همزیستی با ریشه اغلب گیاهان زراعی که اصطلاحاً همزیستی میکوریزایی گفته می‌شود، موجب افزایش جذب آب و عناصر غذایی و کاهش تأثیر منفی تنش‌های محیطی در گیاهان می‌شوند (Gogoi and Singh, 2011). تأثیر مثبت این قارچ بر کمیت و کیفیت گیاهان مختلف، توسط بسیاری از محققان اعلام شده است (Karagiannidis *et al.*, 2012; Frosi *et al.*, 2017) استفاده از عصاره جلبک-های، به عنوان کود به قرن نوزده برمی‌گردد. کودهای جلبکی به دلیل میزان فیبر بالا از یک طرف نقش مهمی در نرم کردن بافت خاک، حفظ رطوبت و بهبود ساختمان خاک داشته و از طرف دیگر با داشتن مواد معدنی، عناصر غذایی فراوان، رشد گیاه، مقاومت به آفات و بیماری‌ها و میزان عملکرد گیاه را افزایش می‌دهند (احمد و شالابی، ۱۳۹۱).

با توجه به اهمیت کشاورزی پایدار، اهمیت زراعت و تولید گیاه دارویی شنبیله و از طرفی کمبود آب آبیاری و نزوالت جوی در مناطق مختلف کشور، این آزمایش به منظور مطالعه اثر کودهای زیستی میکوریزا و جلبک سبز در کاهش اثرات تنش کم‌آبیاری در گیاه شنبیله از طریق بررسی صفات مرفوفیزیولوژیک و روابط بین این صفات و معرفی مهم‌ترین صفات مؤثر بر عملکرد دانه و

شنبلیله با نام علمی *Trigonella foenum-graecum* L. گیاهی علفی و یک ساله از خانواده Fabaceae است. گیاه شنبیله در تمام استان‌های ایران کشت می‌شود و تولید سالانه پیکر رویشی آن ۸۰۰ تن و عملکرد دانه آن ۰/۸ تن در هکتار گزارش شده است (Sadeghzadeh-Ahari *et al.*, 2010). خشکی از مهم‌ترین عوامل محدودکننده رشد گیاهان در سرتاسر جهان و شایع‌ترین تنش محیطی است (Abedi and Pakniyat, 2010؛ ۱۳۹۰). در اغلب مناطق کشور، به دلیل محدودیت آب و پراکنش نامناسب بارندگی فقط امکان کشت و کار تعداد محدودی گیاه زراعی و باگی وجود دارد. بی‌شک، معرفی گیاهان جدید برای چنین مناطقی ضمن تنوع‌بخشی به تولید محصولات کشاورزی می‌تواند به پایداری نظام‌های زراعی کمک نماید (پژشکپور و موسوی، ۱۳۸۵).

در سال‌های اخیر، افزایش بی‌رویه مصرف کود و مواد شیمیایی در تولید محصولات کشاورزی سلامت خاک، آب، هوا و همچنین محصولات تولیدی را به خطر انداخته و نگرانی‌های روزافزونی را برای محیط زیست جهانی و سلامت بشر به وجود آورده است. در همین راستا، موضوع توسعه کشاورزی پایدار در جهت مقابله با معضلات مذکور در سراسر جهان مطرح و اهمیت زیادی یافته است. بحث تولید محصولات سالم در کشور ما نیز مدتی است که آغاز شده و در چند سال اخیر با توجه بیشتری دنبال می‌شود (جوائز و دی، ۱۳۸۹). کودهای زیستی در برخی موارد به عنوان جایگزین و در اکثر موارد به عنوان مکمل کودهای شیمیایی می‌توانند پایداری تولید نظام‌های کشاورزی را تضمین نمایند (Han *et al.*, 2006). کودهای زیستی متشکل از میکرووارگانیسم‌های مفیدی

آبیاری (آبیاری براساس ۴۰ درصد ظرفیت زراعی)؛ و عامل دوم کود زیستی در سه سطح؛ بدون کود زیستی، استفاده از قارچ میکوریزا و استفاده از عصاره جلبک، در نظر گرفته شدند. تنش کم آبیاری پس از استقرار گیاهچه‌ها اعمال شد. کاشت به صورت کپه‌ای و در شش نقطه از سطح گلدان‌های پلاستیکی با ارتفاع ۳۲ سانتی‌متر و قطر دهانه ۳۰ سانتی‌متر صورت گرفت.

بذرهای مورد نیاز برای کشت، از شرکت پاکان بذر اصفهان تهیه گردیدند. خاک گلدان به نسبت ۳، ۲ و ۱ به ترتیب شامل خاک زراعی، ماسه و کود دامی بود. برای تعیین خصوصیات فیزیکی و شیمیابی خاک گلدان‌ها نمونه‌ای از خاک تهیه و به آزمایشگاه ارسال شد. نتایج تجزیه فیزیکی و شیمیابی خاک در جدول ۱ ارائه گردیده است.

وزن تر آن تحت شرایط بدون تنش و تنش کم آبیاری انجام شد. بنابراین علاوه بر بررسی تاثیر کودهای زیستی از نتایج این تحقیق می‌توان در آینده در کارهای پژوهشی و به نژادی شنبلیله از طریق به نژادی صفات مؤثر بر عملکرد دانه و وزن تر در شرایط محیطی مشابه استفاده نمود.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی تأثیر کودهای زیستی در کاهش اثر تنش کم آبیاری در شنبلیله، آزمایشی به صورت فاکتوریل دو عاملی در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی با سه تکرار در گلخانه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه بین‌الملل امام خمینی (ره) قزوین در سال ۱۳۹۷ اجرا شد. عامل اول آبیاری در دو سطح، بدون تنش (آبیاری براساس ۱۰۰ درصد ظرفیت زراعی) و تنش کم -

جدول ۱. نتایج تجزیه فیزیکی و شیمیابی خاک مورد استفاده در آزمایش

Table 1. Some physical and chemical properties of the soil

درصد مواد خنثی شونده (Percentage of neutralizing agents)	درصد رس Clay) (percentage)	درصد سیلت (Silt percentage)	درصد شن (Sand percentage)
واکنش کل اشباع (pH)	بافت (Soil texture)	درصد رسیت Cation exchange capacity (CEC) کل (mg/kg)	درصد اشباع (Saturation percentage)
7.37	8	SL	17
کربن آلی Organic carbon(%)	درصد ازت کل Total N (%)	فسفر قابل جذب P (mg/kg)	پتانسیم قابل جذب k (mg/kg)
0.09	0.01	20	480
			34
			62
			هدایت الکتریکی خاک EC (dS/m)
			2.6

سانتی‌گراد در طول روز تنظیم گردید. کود میکوریزا با نام تجاری Myco Root از موسسه تحقیقات آب و خاک کرج تهیه گردید و در هنگام کاشت به مقدار ۱۰ گرم به ازای هر کپه بذر استفاده شد. کود عصاره جلبک با نام تجاری عصاره جلبک از شرکت تولیدی و صنعتی گیلان

پس از سبز شدن بذرها، تنک کردن گیاهچه‌ها در چند مرحله تا قبل از گلدهی انجام گرفت و درنهایت در هر گلدان ۶ گیاه نگهداری شد. سیستم روشنایی گلخانه به صورت ۱۶ ساعت روشنایی (مجموع نور طبیعی و مصنوعی) و ۸ ساعت تاریکی و دمای روزانه ۲۵ درجه

برای تعیین شاخص پایداری غشاء (Membrane Stability Index) دو برگ از وسط گیاه در هر گلدان انتخاب و ۰/۱ گرم از هر نمونه تازه برگی در فالکون‌های حاوی آب مقطر غوطه‌ور گردید. سپس فالکون‌های حاوی نمونه‌ها به مدت ۱۰ دقیقه در حمام بن ماری (مدل ۱۰ WNE، شرکت مرک آلمان) در دمای ۴۰ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند و هدایت الکتریکی نمونه‌ها با دستگاه EC متر اندازه‌گیری شد. در مرحله بعد فالکون‌های حاوی نمونه‌ها به مدت ۳۰ دقیقه در حمام بن ماری در دمای ۱۰۰ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند و مجدداً هدایت الکتریکی اندازه‌گیری شد و شاخص پایداری غشاء بر اساس رابطه محاسبه گردید (Azizpour *et al.*, 2010).

$$MSI = 1 - (EC_{40} / EC_{100}) * 100$$

در رابطه بالا شاخص پایداری غشاء (MSI) هدایت الکتریکی نمونه در دمای ۴۰ درجه سانتی‌گراد (براساس واحد دسی‌زیمنس بر متر = dS/m)، EC₁₀₀ هدایت الکتریکی نمونه در دمای ۱۰۰ درجه سانتی‌گراد (براساس واحد واحد دسی‌زیمنس بر متر = dS/m).

عرض و تعداد روزنه سطح برگ در مرحله آغاز گلدهی اندازه‌گیری شد، به این ترتیب که مقداری لак شفاف، روی سطوح رویی برگ‌ها مالیده شد و پس از خشک شدن به وسیله چسب شیشه‌ای با دقیقت از سطح برگ جدا و برای انجام بررسی‌های میکروسکوپی به آزمایشگاه منتقل گردیدند (نظری و عبدالشاهی، ۱۳۹۲). در مطالعه میکروسکوپی به منظور بررسی خصوصیات روزنه‌ها ۵ میدان دید به طور تصادفی تعیین شد و سپس در پیه میدان دید تعداد روزنه‌ها به دقت شمارش گردید؛ میانگین تعداد روزنه در واحد میدان دید بدست آمد. سپس تعداد ۵ روزنه به صورت تصادفی انتخاب و عرض آنها با استفاده

زاک به نسبت یک در هزار در دو مرحله (اوایل فصل رشد و پس از تشکیل میوه) به همراه آب آبیاری برای هر گلدان استفاده شد. مقادیر کودهای استفاده شده بر اساس دستورالعمل شرکت تهیه‌کننده کود و با توجه به تحقیقات قبلی در نظر گرفته شدند.

صفات اندازه‌گیری شده شامل میزان سبزینگی (کلروفیل)، میزان آب نسبی برگ، شاخص پایداری غشاء، وزن تر بوته، عملکرد دانه، تعداد و عرض روزنه‌های سطح فوقانی برگ، تعداد غلاف و تعداد دانه در غلاف بودند. میزان سبزینگی با استفاده از دستگاه کلروفیل سنج (SPAD)، مدل ۵۰۲، شرکت Minolta (ژاپن) پس از تشکیل میوه اندازه‌گیری شد. برای اندازه‌گیری میزان آب نسبی برگ (Relative Water Content; RWC) از هر گلدان ۶ نمونه برگی در مرحله آغاز گلدهی، به طور تصادفی جدا شد و بلافتسله وزن تر (FW) با ترازوی دقیق دیجیتالی اندازه‌گیری شد. نمونه‌های وزن شده به مدت ۶ ساعت درون آب مقطر قرار گرفتند تا به حالت آamas برسند؛ سپس با استفاده از یک پارچه بدون اعمال هیچ گونه فشاری، رطوبت سطح نمونه گرفته شده و نمونه‌ها توزین گردیدند تا وزن خشک (DW) به دست آید. به منظور به دست آوردن وزن خشک (DW) نمونه‌ها به مدت ۷۲ ساعت در آون با دمای ۷۰ درجه سانتی‌گراد قرار گرفته و مجدداً وزن شدند. با استفاده از رابطه ۱ میزان آب نسبی برگ بر حسب درصد محاسبه گردید (Gunes *et al.*, 2008).

$$RWC\% = [(FW - DW) / (TW - DW)] * 100$$

$FW =$ وزن تر برگ، $DW =$ وزن خشک برگ، $TW =$ وزن اشباع برگ

۱۷/۴ درصد کاهش نسبت به شرایط تنفس و عدم استفاده از کود زیستی (۳۸/۴) بود. تنفس خشکی باعث کاهش مقدار کلروفیل در تیمار بدون استفاده از کود زیستی و استفاده از عصاره جلبک شد، در حالی که استفاده از کود میکوریزا سبب جلوگیری از کاهش مقدار کلروفیل در شرایط تنفس شد. قارچ‌های میکوریزا توانایی گیاهان در به دست آوردن آب و مواد مغذی به ویژه عناصر کم تحرک مانند فسفر را افزایش می‌دهند، باعث رشد گیاهان شده و مقاومت گیاه را در برابر تنفس های محیطی بهبود می‌بخشند (Schubler *et al.*, 2001). علاوه بر این، گزارش شده است که این قارچ‌ها تحت شرایط تنفس خشکی با افزایش تعرق، کاهش دمای برگ و کاهش تجزیه محتوای رنگدانه‌های فتوستیزی اثر سوء تنفس را تعدیل می‌کنند (Abbaspour *et al.*, 2012). کاهش محتوای کلروفیل در هنگام مواجه با تنفس خشکی، در اثر تولید رادیکال‌های آزاد اکسیژن و متعاقب آن پراکسیداسیون چربی و تخریب کلروفیل بوده است (Xiao *et al.*, 2008). در مطالعه روی گیاه سویا مشاهده شد، مقدار کلروفیل با افزایش تنفس کاهش می‌یابد (پاکنژاد و همکاران، ۱۳۹۱). با این حال در پژوهشی بر گیاه گندم، تنفس خشکی باعث بیشتر شدن مقدار کلروفیل برگ پرچم در مرحله گلدھی در مقایسه با شرایط بدون تنفس گردید (Ommen and Donnelly, 1999) در توجیه وجود تناقض بین این نتایج می‌توان گفت که زمان نمونه‌برداری و نحوه اعمال تنفس در پاسخ گیاه بسیار مهم است، به طوری که اگر نمونه برداری در زمان حداقل مقدار کلروفیل برگ انجام شود، نتیجه متفاوتی خواهد داشت (احمدی و سی و سه مرده، ۱۳۸۳). عموماً انتظار است که کودهای زیستی باعث افزایش فعالیت‌های فیزیولوژیکی گیاه شده و در شرایط

از عدسی مدرج اندازه‌گیری شد. قطر میدان دید با استفاده از اسلاید استاندارد بر مبنای میلی‌متر اندازه‌گیری شد و بدین ترتیب امکان تعیین فراوانی روزنه‌ها در سطوح فوکانی برگ در هر میلی‌متر مربع فراهم گردید (امینیان و همکاران، ۱۳۹۱).

برای اندازه‌گیری وزن تر، سه بوته در هر گلدان قبل از گلدهی کف‌بر گردیدند و پس از وزن شدن میانگین وزن تر هر بوته بدست آمد. پس از رسیدگی فیزیولوژیک، تعداد غلاف‌ها در هر بوته به صورت دستی شمارش گردید و میانگین تعداد غلاف در بوته محاسبه شد. بذرهای هر گلدان که توسط دستگاه شمارشگر بذر شمارش شد بر تعداد غلاف هر گلدان تقسیم و عدد نهایی برای صفت تعداد بذر در غلاف بدست آمد.

نتایج و بحث

مقدار سبزینگی (کلروفیل)

نتایج تجزیه واریانس (جدول ۲) نشان داد که اثر آبیاری و کود زیستی در سطح احتمال یک درصد بر صفت مقدار کلروفیل معنی‌دار بود، و همچنین اثر متقابل دوگانه آبیاری × کود زیستی در سطح احتمال پنج درصد برای صفت مقدار کلروفیل معنی‌دار شد. نتایج مقایسه میانگین اثر متقابل آبیاری × کود زیستی (جدول ۴) نشان داد که بیشترین مقدار کلروفیل در تیمار بدون تنفس و استفاده از کود میکوریزا بود (۴۲/۴۷) که با تیمار تنفس و عدم استفاده از کود میکوریزا (۴۱/۸۳) و تیمار بدون تنفس و عدم استفاده از از کود زیستی (۴۰/۸۷) در یک گروه آماری قرار گرفت. کمترین مقدار کلروفیل در شرایط تنفس و استفاده از عصاره جلبک مشاهده شد، که این مقدار (۳۱/۷) دارای

شناخت در گرینش برای تحمل به خشکی به کار می‌رود (کریمی و باقی زاده، ۱۳۹۴). عصاره جلبک سبز باعث بهبود رشد و توسعه ریشه و ایجاد تعادل بین میزان تعرق و محتوای آب سلول‌های برگ می‌شود (*et al.*, 2009) (Khan

شاخص پایداری غشاء

اثر آبیاری و کود زیستی و اثر متقابل دوگانه آبیاری × کود زیستی در سطح احتمال یک درصد بر صفت شناخت پایداری غشاء معنی‌دار شد (جدول ۲). نتایج مقایسه میانگین اثر متقابل آبیاری × کود زیستی (جدول ۴) نشان داد که بیشترین شاخص پایداری غشاء در شرایط بدون تنفس و استفاده از عصاره جلبک سبز (۸۶/۲۹ درصد) و کمترین مقدار شاخص پایداری غشاء در شرایط تنفس و عدم استفاده از کود زیستی (۵۱/۰۵ درصد) حاصل گردید.

استفاده از کودهای زیستی در هر دو شرایط بدون تنفس و تنفس سبب افزایش شاخص پایداری غشاء نسبت به شرایط عدم استفاده از کود زیستی شد. در شرایط تنفس، شاخص پایداری غشاء به طور معنی‌داری نسبت به شرایط بدون تنفس کاهش پیدا کرد. بررسی پایداری غشاء سلولی در شرایط تنفس خشکی به عنوان یک شاخص فیزیولوژیک ارزشمند جهت ارزیابی میزان مقاومت به خشکی کاربرد دارد. در پژوهشی روی نخود مشاهده شد که تنفس خشکی تأثیر بهسازی در کاهش پایداری غشاء سلولی داشت. تنفس خشکی باعث افزایش مقادیر اشکال مختلف اکسیژن فعال و ایجاد آسیب‌های اکسیداتیو، تخریب دیواره سلولی و کاهش پایداری غشاء سلولی در گیاه نخود گردید (*Bahavar et al.*, 2009). در شرایط تنفس تجمع بیش از حد گونه‌های اکسیژن فعال در سلول-

تنفس از تخریب رنگدانه‌های فتوستنتزی جلوگیری کنند. در این بررسی نیز در زمان اندازه گیری مقدار کلروفیل تاثیر مثبت کود میکوریزا مشاهده شده است، اما در توجیه مشاهده نتیجه منافق نهاده نیست. اما در توجه به اینکه اثر این تیمار بر اکثر صفات مورد بررسی مثبت بوده و هم در شرایط تنفس و هم در شرایط بدون تنفس گیاهان تیمار شده با عصاره جلبک از مقادیر بالاتر عملکرد دانه و وزن تر در مقایسه با گیاهان شاهد برخوردار بوده‌اند (جدول ۴)، پس می‌توان بیان داشت که اثر عصاره جلبک بر فتوستنتز منفی نبوده است، ولی در زمان اندازه گیری کلروفیل گیاهان تیمار شده با عصاره جلبک از مقدار کلروفیل کمتری در واحد سطح برخوردار بودند.

میزان آب نسبی برگ

نتایج تجزیه واریانس (جدول ۲) نشان داد که اثر آبیاری و کود زیستی در سطح احتمال یک درصد بر صفت میزان آب نسبی برگ معنی‌دار بود، ولی اثر متقابل دوگانه آبیاری × کود زیستی برای این صفت معنی‌دار نشد. در تیمار آبیاری، بیشترین میزان آب نسبی برگ در شرایط بدون تنفس (۸۵/۴۴ درصد) و در تیمار کود زیستی بیشترین مقدار این صفت در استفاده از عصاره جلبک سبز (۸۵/۹۲ درصد) مشاهده شد (جدول ۳). کاهش محتوای آب نسبی و بسته شدن روزنه‌ها اوین تأثیر تنفس خشکی است که از طریق اختلال در سیستم ساخت مواد فتوستنتزی موجب کاهش میزان عملکرد می‌شود. کاهش محتوای آب نسبی با بیشتر شدن شدت تنفس گزارش شده است (پاکنژاد و همکاران، ۱۳۸۴). میزان آب نسبی برگ به عنوان یک

سطح احتمال یک در صد بر صفت عملکرد دانه معنی دار شد. مقایسه میانگین اثر متقابل آبیاری × کود زیستی (جدول ۴) نشان داد که بیشترین عملکرد دانه (۴/۵۵ گرم در بوته) در شرایط بدون تنفس و استفاده از کود میکوریزا و کمترین مقدار عملکرد دانه (۰/۸۷ گرم در بوته) در شرایط تنفس و عدم استفاده از کود زیستی مشاهده شد. در شرایط تنفس استفاده از کود زیستی سبب افزایش عملکرد دانه نسبت به حالت عدم استفاده از کود زیستی شد (۲/۳۸ و ۱/۴۴ گرم در بوته به ترتیب برای میکوریزا و جلبک سبز). کاهش عملکرد دانه و اجزای آن در شرایط تنفس کم‌آبی نسبت به آبیاری کامل را می‌توان به کاهش فتوستز و ماده سازی در گیاه تحت شرایط تنفس نسبت داد. کاهش فتوستز خالص و کاهش مواد غذایی انتقال یافته از برگ به دانه از پیامدهای تنفس کمبود آب است که باعث کاهش عملکرد دانه می‌شود (جلیلیان و حیدر زاده، ۱۳۹۶).

قارچ‌های میکوریزا جذب آب و مواد غذایی را در گیاه افزایش می‌دهند، باعث بهبود رشد گیاه شده و مقاومت قارچ‌ها در برابر تنفس‌های محیطی بهبود می‌بخشند.

(Schüßler et al., 2001; Cherif et al., 2015) همچنین در شرایط تنفس تجزیه رنگدانه‌های فتوستزی را کاهش می‌دهند. (Abbaspour et al., 2012). بنابراین استفاده از این قارچ‌ها سبب افزایش عملکرد دانه می‌شود.

تعداد و عرض روزنه‌های سطح فوقانی برگ

نتایج تجزیه واریانس (جدول ۲) نشان داد که برای صفت تعداد روزنه‌های سطح فوقانی برگ فقط اثر اصلی کود زیستی و برای صفت عرض روزنه‌های سطح فوقانی برگ اثر اصلی آبیاری و اثر اصلی کود زیستی در سطح احتمال

های گیاهی باعث آسیب غشاء‌ای و پراکسیداسیون لبیدها شده و این تغییر سبب از دست رفتن خاصیت نیمه تراوایی غشاء می‌شود. در نتیجه پایداری غشاء کاهش می‌باید و نشت الکترولیت‌ها از غشاء افزایش می‌باید. بنابراین کودهای زیستی از طریق افزایش پایداری غشاء باعث مقاومت گیاه در شرایط تنفس می‌شوند.

وزن تر بوته

نتایج تجزیه واریانس (جدول ۲) نشان داد که اثر آبیاری و کود زیستی در سطح احتمال یک درصد و اثر متقابل دوگانه آبیاری × کود زیستی در سطح احتمال پنج درصد برای صفت وزن تر بوته معنی دار شد. مقایسه میانگین اثر متقابل آبیاری × کود زیستی (جدول ۴) نشان داد که بیشترین میزان وزن تر بوته در شرایط بدون تنفس و استفاده از کود میکوریزا (۱۸/۰۶ گرم)، و کمترین وزن تر بوته در شرایط تنفس و عدم استفاده از کود زیستی (۴/۷۸ گرم) حاصل شد. در شرایط تنفس و بدون تنفس استفاده کردن از کودهای زیستی نسبت به حالت استفاده نکردن از کود زیستی سبب افزایش صفت وزن تر بوته شد. به نظر می‌رسد که رشد کم، یک حالت سازگارکننده برای زنده ماندن گیاه در شرایط تنفس است، به این دلیل که گیاه مواد غذایی و انرژی را به جای استفاده در رشد شاخساره و ریشه، به سمت مولکول‌های نگهدارنده در برابر تنفس هدایت می‌کند (Khalid, 2006).

عملکرد دانه

نتایج تجزیه واریانس (جدول ۲) نشان داد که اثر آبیاری و کود زیستی و اثر متقابل دوگانه آبیاری × کود زیستی در

al., 2004). در این مطالعه گیاهانی که با کود میکوریزا تیمار شده بودند در مقایسه با گیاهان شاهد بدون کود زیستی و گیاهانی که با عصاره جلبک تیمار شده بودند دارای تعداد و عرض روزنے بیشتری بودند (جدول ۳)، از طرفی همانطور که در جدول ۴ مشخص است میزان آب نسبی گیاهان تیمار شده با کود میکوریزا تفاوت معنی‌داری با شاهد ندارد. همچنین این گیاهان دارای شاخص کلروفیل، وزن تر و عملکرد دانه بیشتری در مقایسه با گیاهان شاهد و تیمار شده با عصاره جلبک می‌باشند. به عبارتی کود میکوریزا در مقایسه با عصاره جلبک و عدم استفاده از کود زیستی از طریق افزایش تعداد و اندازه روزنے منجر به افزایش راندمان فتوستتر و عملکرد دانه و پیکر رویشی گیاه گردید.

تعداد غلاف و تعداد دانه در غلاف

نتایج تجزیه واریانس (جدول ۲) نشان داد که اثر آبیاری، اثر کود زیستی و اثر متقابل دوگانه آبیاری × کود زیستی در سطح احتمال یک درصد برای صفات تعداد غلاف و تعداد دانه در غلاف معنی‌دار شد. نتایج مقایسه میانگین اثر متقابل دوگانه آبیاری × کود زیستی (جدول ۴) نشان داد که بیشترین تعداد غلاف (۱۹/۶۷) و تعداد دانه در غلاف (۱۴/۶۹) در شرایط بدون تنش و استفاده از کود میکوریزا بود و کمترین تعداد غلاف (۹/۸۳) و تعداد دانه در غلاف (۷/۴۹) در شرایط تنش و عدم استفاده از کود زیستی مشاهده شد. تعداد دانه در گیاه و تعداد غلاف، دو صفت بسیار مهم و از اجزای اصلی عملکرد هستند که رابطه مستقیم و شدیدی با مقدار رطوبت خاک دارند (Ryan, 1997). در پژوهش دیگری تنش خشکی فاصله

یک درصد معنی‌دار شدند. اثر متقابل دوگانه آبیاری × کود زیستی برای این دو صفت معنی‌دار نشد. مقایسه میانگین اثر اصلی کود زیستی نشان داد که بیشترین تعداد روزنے (۱۱۴/۰۳) عدد در یک میلی متر مربع) در شرایط استفاده از کود میکوریزا مشاهده شد. در مقایسه میانگین اثر اصلی آبیاری برای صفت عرض روزنے سطح رویی برگ مشخص شد که بیشترین میانگین عرض روزنے در شرایط بدون تنش وجود دارد (۰/۴۴ میکرومتر)، و در بررسی اثر اصلی کود زیستی بیشترین مقدار عرض روزنے در شرایط رویی در شرایط استفاده از کود میکوریزا مشاهده شد (جدول ۳). یکی از راهکارهای پیش‌گیری از صدمات ناشی از کمبود آب در گیاهان بستن روزنها می‌باشد (Pastenes et al., 2005). تنش خشکی باعث بسته شدن روزنها می‌شود (Yu et al., 2004). هم‌زیستی میکوریزا باعث افزایش حساسیت روزنها به رطوبت هوا، افزایش هدایت روزن‌های و میزان تعرق، افزایش سرعت فتوستتر و تعویق افت پتانسیل آب برگ می‌شود (Gogala, 1991). روزنها نقش مهمی را در کنترل تعرق، فتوستتر و تبادلات گازی بر عهده دارند. تعداد روزنها در واحد سطح و اندازه آنها نقش بسیار مهمی در تبادلات گازی گیاه دارد، اما مشکلی که در برنامه‌های بهنژادی فراوانی و اندازه روزنها روزنها وجود دارد این است که روزنها ورودی اصلی گیاه هستند، اگر انتخاب در جهت کوچک بودن، کمتر بودن دوره و کم باز شدن روزنها صورت گیرد، علاوه بر کاهش تلفات آب، فتوستتر و راندمان مصرف آب نیز کاهش می‌یابد. بنابراین گیاهانی که هدایت روزن‌های خود را به نحوی تعديل کنند تا مقدار جذب CO_2 مناسب و حداقل از دست رفتن آب را داشته باشند، مطلوب بهنژادگران خواهند بود (Hetherington and Woodward, 2003; Hyeon-Hye et

به ترتیب باعث افزایش ۷۵ و ۳۹ درصدی تعداد غلاف و افزایش ۳۹ و ۱۲ درصدی تعداد دانه در غلاف نسبت به شاهد بدون کود زیستی شدند. در شرایط تنفس نیز استفاده از میکوریزا و عصاره جلبک به ترتیب باعث افزایش ۲۵ و ۳۴ درصدی تعداد غلاف و افزایش ۳۴ و ۱۶ درصدی تعداد دانه در غلاف نسبت به شاهد بدون کود زیستی شدند.

جوانه زنی با گلدهی، فتوستتر، پتانسیل آب برگ، سطح برگ، تعداد غلاف، تعداد دانه در غلاف، تعداد و اندازه برگ و در نهایت عملکرد نخود را کاهش داد (Leport et al., 2006) در پژوهش حاضر استفاده از کودهای زیستی در هر دو شرایط تنفس و بدون تنفس باعث افزایش تعداد غلاف نسبت به حالت عدم استفاده از کود زیستی شدند. در شرایط بدون تنفس استفاده از میکوریزا و عصاره جلبک

جدول ۲. تجزیه واریانس صفات مورد مطالعه در شنبلیله

Table 2. Mean-square analysis of variance of studied traits in fenugreek

منابع تغییرات S.O.V	درجه آزادی df	میانگین مربعات Mean squares				
		کلروفیل (Chlorophyll Index)	میزان آب نسبی برگ Relative (%)	شاخص پایداری غشاء (Membrane)	وزن تر اندام هوایی (Plant Fresh Weight)	عملکرد دانه (grain yield)
بلوک	2	0.91 ns	7.01 ns	2.44 ns	0.57 ns	0.103 ns
آبیاری	1	22.44**	319.34**	3077.61**	33.95**	9.19**
کود زیستی	2	118.77**	115.44**	137.49**	160.34**	6.84**
Bio fertilizer						
آبیاری×کود زیستی	2	3.36*	0.21 ns	48.85**	3.56*	0.62**
Irrigation* Bio fertilizer						
خطا	10	0.815	8.25	4.23	0.61	0.06
درصد ضریب تغییرات CV%	-	2.35	3.54	3.08	7.72	10.77

*, ** به ترتیب بیانگر معنی دار نبودن، معنی دار بودن اختلاف در سطح پنج درصد و معنی دار بودن در سطح یک درصد می باشند.

ns; Non-significant; * Significant at $P \leq 0.05$, ** Significant at $P \leq 0.01$

ادامه جدول ۲.

Continue Table 2.

منابع تغییرات S.O.V	درجه آزادی df	میانگین مربعات Mean squares			
		تعداد روزنه ها Number of Stomata	عرض روزنه ها Stomata width	تعداد غلاف Number of Pods	تعداد دانه در غلاف Number of Seeds per Pod
بلوک	2	5.61 ns	0.0001 ns	0.21 ns	0.54 ns
آبیاری	1	33.36 ns	0.021**	62.02**	58.39**
کود زیستی	2	729.77**	0.003**	46.88**	17.04**
Bio fertilizer					
آبیاری×کود زیستی	2	13.08 ns	0.0002 ns	15.77**	1.33**
Irrigation* Bio fertilizer					
خطا	10	25.83	0.0002	0.62	0.14
درصد ضریب تغییرات CV%	-	5	3.71	5.79	3.58

*, ** به ترتیب بیانگر معنی دار نبودن، معنی دار بودن اختلاف در سطح پنج درصد و معنی دار بودن در سطح یک درصد می باشند.

ns; Non-significant; * Significant at $P \leq 0.05$, ** Significant at $P \leq 0.01$

جدول ۳. اثرات اصلی آبیاری و کود زیستی بر صفات مورد مطالعه در شنبلیله

Table 3. Main effect of Irrigation and Bio fertilizer on traits of fenugreek

	میزان آب نسبی برگ (درصد) Relative water content	تعداد روزنها) Number of Stomata (mm ²	عرض روزنها width (μm)
<i>Irrigation آبیاری</i>			
(۱) آبیاری کامل <i>Full Irrigation</i>	85.44 a	-	0.44 a
(۲) تنش کم آبیاری <i>Low Irrigation Stress</i>	77.01b	-	0.37 b
<i>Bio fertilizer کود زیستی</i>			
(۱) بدون کود (شامد) <i>Control</i>	77.23b	92.99 b	0.38 c
(۲) کود میکوریزا <i>Mycorrhiza</i>	80.52b	114.03 a	0.43 a
(۳) عصاره جلبک <i>Algae extract</i>	85.92a	97.79 b	0.41 b

در هر عامل میانگین‌هایی که دارای حروف مشترک هستند براساس آزمون LSD درسطح احتمال ۵٪ دارای تفاوت معنی‌داری نیستند.
based on LSD test. In each factor, means with the same letters, were not significant at the 5% probability level

جدول ۴. اثرات متقابل آبیاری × کود زیستی بر صفات مورد مطالعه در شبیله

Table 4. Interaction effects of irrigation × biological fertilizer of studied traits in fenugreek

کود زیستی Bio fertilizer	شاخص کلروفیل Chlorophyll Index		شاخص پایداری غشاء Membrane Stability Index (%)		وزن تر بوته Fresh weight (g)	
	بدون تنش non-stress	تنش stress	بدون تنش non-stress	تنش stress	بدون تنش non-stress	تنش stress
بدون کود Control	40.87 a	38.4 b	71.52 c	51.05 e	6.65 d	4.78 e
کود میکوریزا Mycorrhiza	42.47 a	41.83 a	81.55 b	55.44 d	18.06 a	13.53b
عصاره جلبک Algae extract	35.3 c	31.7 d	86.29 a	54.41de	9.68 c	7.83 d

در هر صفت میانگین‌های دارای حروف مشترک، براساس آزمون LSD درسطح احتمال ۵٪ دارای تفاوت معنی‌داری نیستند.
based on LSD test. In each trait, means with the same letters, were not significant at the 5% probability level

ادامه جدول ۴

Continue Table 4.

کود زیستی Bio fertilizer	عملکرد دانه Grain Yield (g)		تعداد غلاف Number of Pods		تعداد دانه در غلاف Number of Seeds per Pod	
	بدون تنش non-stress	تنش stress	بدون تنش non-stress	تنش stress	بدون تنش non-stress	تنش stress
بدون کود Control	1.91 c	0.87 e	11.22d e	9.83 e	10.54 c	7.49 e
کود میکوریزا Mycorrhiza	4.55 a	2.38 b	19.67 a	12.25 cd	14.69 a	10.00 c
عصاره جلبک Algae extract	2.53 b	1.44 d	15.56 b	13.22 c	11.77 b	8.7 d

در هر صفت میانگین‌های دارای حروف مشترک، براساس آزمون LSD درسطح احتمال ۵٪ دارای تفاوت معنی‌داری نیستند.
based on LSD test. In each trait, means with the same letters, were not significant at the 5% probability level

همبستگی بین صفات

دانه در غلاف مثبت و معنی دار بود (جدول ۶ بالای قطر جدول). در شرایط بدون تنش، همبستگی مثبت و معنی داری بین صفات عملکرد دانه با وزن تر بوته، تعداد و عرض روزنه، تعداد غلاف و تعداد دانه در غلاف وجود داشت (جدول ۶ پایین قطر جدول).

هرچند ضرایب همبستگی در تعیین ارتباط صفات مفید هستند، ولی ماهیت ارتباط صفات را به درستی بیان نمی‌کنند. به همین منظور لازم است در برنامه‌های بهنژادی اثرات مستقیم و غیرمستقیم بین عملکرد و اجزای عملکرد دانه شناخته شود (موسوی و همکاران، ۱۳۹۵؛ زاهدی و همکاران، ۱۳۹۵). برای شناسایی صفات مؤثر بر عملکرد دانه از تجزیه همبستگی، رگرسیون گام به گام و تجزیه علیت استفاده می‌شود (رحیمی و همکاران، ۱۳۹۵). روش رگرسیون گام به گام سهم هر صفت و میزان تأثیر بر عملکرد را تعیین می‌کند. صفاتی که بیشترین تأثیر را بر عملکرد دارند در برنامه‌های بهنژادی برای بهبود ژنتیکی عملکرد به کار می‌روند (Asadi and Mozaffari, 2006).

نتایج حاصل از رگرسیون گام به گام برای عملکرد دانه (جدول ۶) نشان داد که هم در شرایط تنش و هم در شرایط بدون تنش، تعداد دانه در غلاف تنها متغیری بود که بیشترین تغییرات عملکرد دانه را توجیه نمود (۹۷/۷ درصد به ترتیب در شرایط بدون تنش و تنش). در پژوهش دیگری که روی شنبیله انجام شد در شرایط عدم استفاده از تیمار (شاهد)، وزن هزار دانه و تعداد ساقه فرعی؛ حدود ۷۵ درصد تغییرات عملکرد دانه را توجیه نمودند و در شرایط محلول‌پاشی با مтанول تعداد بذر در غلاف، درصد روغن بذر، تعداد غلاف در بوته و ارتفاع بوته حدود ۸۴ درصد تغییرات عملکرد دانه را توجیه نمودند (لبافی و همکاران، ۱۳۹۳).

عملکرد، صفتی پیچیده با توارث‌پذیری پایین است، بنابراین گزینش غیرمستقیم عملکرد از طریق صفات مهم زراعی که توارث‌پذیری و همبستگی بالایی با عملکرد دارند می‌تواند مؤثرتر باشد (Falconer, 1960). بررسی روابط عملکرد و اجزای عملکرد و نحوه تأثیرگذاری آن‌ها بر یکدیگر از اهداف مطلوب بهنژادی گیاهی می‌باشد (Blum, 2010). عدم توجه به نحوه ارتباط و همبستگی بین صفات مختلف ممکن است منجر به بروز مشکلاتی در برنامه‌های بهنژادی شود (Majidi and Mirlohi, 2009).

یکی از روش‌های شناسایی صفات گیاهی مرتبط با عملکرد، تعیین همبستگی بین آن‌ها و عملکرد می‌باشد (Aydin et al., 2010).

نتایج تجزیه همبستگی صفات در شرایط تنش و بدون تنش در جدول ۵ (به ترتیب قطر بالا و پایین جدول) قابل مشاهده است. با توجه به اینکه دانه و بوته شنبیله مصرف خوراکی و دارویی دارد، در این مطالعه به نحوه ارتباط سایر صفات با این دو صفت پرداخته شده است.

در شرایط تنش، همبستگی وزن تر با صفات شاخص پایداری غشاء، عملکرد دانه، تعداد و عرض روزنه و تعداد دانه در غلاف مثبت معنی دار بود. بیشترین همبستگی وزن تر بوته با عملکرد دانه ($F=0/96^{**}$) مشاهده شد (جدول ۶ بالای قطر جدول). در شرایط بدون تنش، همبستگی وزن تر با صفات عملکرد دانه، تعداد و عرض روزنه، تعداد غلاف و تعداد دانه در غلاف مثبت و معنی-دار بود. بیشترین همبستگی وزن تر بوته با عملکرد دانه ($F=0/99^{**}$) و پس از آن با تعداد دانه در غلاف شرایط تنش، همبستگی عملکرد دانه با صفات شاخص پایداری غشاء، وزن تر بوته، تعداد و عرض روزنه و تعداد

جدول ۵ همبستگی بین صفات در شرایط بدون تنش (قسمت پایین قطر جدول) و تنش (قسمت بالای قطر جدول)

Table 5. Correlation between traits in non- stress conditions (lower part of the table diameter) and stress (upper part of the table diameter)

Traits صفات	Chl	RWC	MSI	PFW	GY	NS	SW	NP	NSP
Chl	1	-0.67*	-0.003ns	0.46 ns	0.44 ns	0.42 ns	0.49 ns	-0.37 ns	-0.33 ns
RWC	-0.63 ns	1	0.48 ns	0.17ns	0.19 ns	-0.01 ns	0.17 ns	0.77*	0.23 ns
MSI	-0.57 ns	0.82**	1	0.86**	0.82**	0.78*	0.72*	0.67*	0.9**
PFW	0.45 ns	0.1 ns	0.41 ns	1	0.96**	0.87**	0.90**	0.46 ns	0.9**
GY	0.47 ns	0.07 ns	0.36 ns	0.99**	1	0.87**	0.85**	0.54 ns	0.95**
NS	0.51 ns	-0.09 ns	0.33 ns	0.94**	0.93**	1	0.62 ns	0.51 ns	0.89**
SW	-0.11 ns	0.43 ns	0.72*	0.76*	0.74**	0.69**	1	0.33 ns	0.77*
NP	0.18 ns	0.27 ns	0.63ns	0.95**	0.93**	0.9**	0.88**	1	0.62 ns
NSP	0.42 ns	0.16 ns	0.43 ns	0.98**	0.99**	0.91**	0.72**	0.93**	1

* و ** به ترتیب بیانگر عدم تفاوت معنی‌دار، تفاوت معنی‌دار در سطح آماری پنج درصد و یک درصد می‌باشند.

ns; Non-significant; * Significant at P≤0.05, ** Significant at P≤0.01

MSI: Membrane Stability Index، Chl: Chlorophyll Index، RWC: Relative water content، GY: Grain Yield، PFW: Plant Fresh Weight، NS: Number of Stomata، SW: Stomata width، NP: Number of Pods، NSP: Number of Seeds per Pod، MSI: Membrane Stability Index، Chl: Chlorophyll Index، RWC: Relative water content، GY: Grain Yield، PFW: Plant Fresh Weight، NS: Number of Stomata، SW: Stomata width، NP: Number of Pods، NSP: Number of Seeds per Pod.

جدول ۶. نتایج رگرسیون گام به گام برای عملکرد دانه در شرایط بدون تنش و تنش

Table 6. Results of stepwise regression for grain yield under non- stress and stress conditions

متغیر تابع Dependent variable	متغیر پیش‌بینی‌کننده Predictive variable	بدون تنش		تشدید	
		ضرایب رگرسیون Standard regression coefficients			
		ضرایب رگرسیون Standard regression coefficients			
عملکرد دانه Grain Yield	عرض از مبدأ Intercept	-4.92**	-	-3.25**	-
	تعداد دانه در غلاف Number of Seeds per Pod	0.64**	0.99**	0.55**	0.94**
ضریب تبیین اصلاح شده (درصد) Adjusted R ²		97.0		87.7	

** معنی‌دار در سطح احتمال یک درصد

** Significant at P≤0.01

تغییرات این صفت را توجیه نمود. در شرایط تنفس صفات تعداد و عرض روزندهای سطح برگ بیشترین اثر را بر وزن تر بوته داشتند و ۹۵/۶ درصد از تغییرات را توجیه نمودند.

نتایج حاصل از رگرسیون گام به گام برای وزن تر بوته به عنوان متغیر تابع و سایر صفات به عنوان متغیر مستقل در شرایط بدون تنفس و تنفس (جدول ۷) نشان داد که در شرایط بدون تنفس تعداد روزندهای سطح برگ بیشترین اثر را بر وزن تر بوته داشت و به تهایی ۸۷/۱ درصد

جدول ۷. نتایج رگرسیون گام به گام برای وزن تر بوته در شرایط بدون تنفس و تنفس

Table 7. Results of stepwise regression for plant fresh weight under non-stress and stress conditions

متغیر تابع Dependent variable	متغیر پیش‌بینی‌کننده Predictive variable	بدون تنفس		تنفس	
		ضرایب رگرسیون Standard regression Regression	ضرایب رگرسیون استاندارد regression	ضرایب رگرسیون استاندارد coefficients	ضرایب رگرسیون Standard regression
عرض از مبدأ	عرض از مبدأ	-32.98**	-	-46.04**	-
وزن تر بوته Plant fresh weight	تعداد روزنه	0.43**	0.94**	0.21**	0.51**
	عرض روزنه	-	-	91.29**	0.58**
	Stomata width				
ضریب تبیین اصلاح شده (درصد) Adjusted R ²		87.1		95.6	

** معنی دار در سطح احتمال یک درصد

** Significant at P≤0.01

دارند. (Hetherington and Woodward, 2003). گیاه در شرایط تنفس باید به نحوی هدایت روزندهای خود را تنظیم کند تا علاوه بر اینکه فتوستتر مناسبی داشته باشد حداقل از دست رفتن آب را داشته باشد (Hyeon-Hye *et al.*, 2004). براساس نتایج رگرسیون گام به گام در شرایط بدون تنفس افزایش تعداد روزنه و در شرایط تنفس افزایش تعداد و اندازه روزنه اثر مثبتی بر وزن تر گیاه داشته است. بنابراین در این تحقیق افزایش تعداد و اندازه روزنه منجر به افزایش هدر رفت آب گیاه نشده است و گیاه با تنظیم باز و بسته بودن روزندهای خود بیشترین کارایی را در حفظ آب و جذب گاز کربنیک محیط داشته است که این منجر به عملکرد بالا شده است.

نتایج تجزیه مسیر وزن تر بوته در شرایط تنفس (جدول ۸) نشان داد که عرض روزنه و پس از آن تعداد روزندها بیشترین اثر مستقیم را بر وزن تر بوته داشتند. بنابراین برای رسیدن به ارقام برمحصول شبیله، در شرایط تنفس خشکی، انتخاب ارقامی با تعداد روزنه و عرض روزنه بیشتر می‌تواند در حصول حداکثر عملکرد، بسیار مؤثر باشد. همانطور که قبلاً گفته شد روزندها مدخل اصلی گیاه هستند و نقش مهمی را در کنترل تبادلات گازی، تعرق و فتوستتر بر عهده دارند. اندازه روزندها معمولاً در پاسخ به عوامل محیطی و درونی تغییر کرده و این باعث می‌شود مقدار آب تعرق شده و گاز کربنیک جذب شده تغییر یابد (Condon, *et al* 2004). تعداد روزندها در واحد سطح و اندازه آنها نقش بسیار مهمی در تبادلات گازی گیاه

جدول ۸. تجزیه ضرایب مسیر برای وزن تر بوته در شرایط تنفس

Table 8. Path analysis for plant fresh weight under stress conditions

صفات Traits	اثر مستقیم Direct Effect	اثر غیرمستقیم Indirect Effect		همبستگی کل با وزن تر بوته Total Correlation with plant fresh weight
		تعداد روزنه Stomata number	عرض روزنه Stomata width	
تعداد روزنه Stomata number	0.51**	-	0.36	0.87**
عرض روزنه Stomata width	0.58**	0.32	-	*0.90*

*معنی دار در سطح احتمال یک درصد

** Significant at $P \leq 0.01$

این شرایط شد. تعداد دانه در غلاف در شرایط تنفس و بدون تنفس بیشترین اثر را بر عملکرد دانه داشت در حالی که تعداد روزنها در شرایط بدون تنفس و تعداد و عرض روزنها در شرایط تنفس بیشترین اثر را بر وزن تر بوته داشتند؛ بنابراین از این صفات برای بهبود عملکرد دانه و وزن تر بوته می‌توان استفاده کرد.

نتیجه‌گیری نهایی

استفاده از کود میکوریزا در شرایط تنفس سبب بهبود اکثر صفات در مقایسه با شرایط عدم استفاده از کود زیستی شد. استفاده از عصاره جلبک در شرایط تنفس باعث افزایش وزن تر بوته، عملکرد دانه، تعداد غلاف و تعداد دانه در غلاف در مقایسه با عدم استفاده از کود زیستی در

منابع

- احمدی، ع.، سی و سه مرده، ع.، ۱۳۸۳. اثر تنفس خشکی بر کربوهیدرات‌های محلول، کلروفیل و پرولین در چهار رقم گندم سازگار با شرایط متفاوت اقلیمی ایران. مجله علوم کشاورزی ایران، ۵۳(۳): ۷۵۳-۷۶۳.
- احمد، ی. م.، شالانی، ا. ا.، ۱۳۹۱. اثر عصاره‌های مختلف جلبک دریابی و کمپوست بر رشد رویشی، عملکرد و کیفیت میوه خیار. فصلنامه گیاهان زیستی و باگبانی، ۴: ۲۳۵-۲۴۰.
- امینیان، ر.، محمدی، ش.، هوشمند، س. و خدامباشی، م.، ۱۳۹۱. تعیین محل کروموزومی ژن‌های کنترل کننده عملکرد مرتبط با صفات روزنه و برگ پرچم در گندم نان تحت شرایط تنفس خشکی و بدون تنفس با استفاده از لاین‌های جایگزین کروموزومی. نشریه زراعت (پژوهش و سازندگی)، ۹۷: ۷۳-۸۱.

شیوا رضازاده و همکاران: تاثیر کودهای زیستی بر صفات مورفو-فیزیولوژیک شنبلیله ... (*Trigonella foenum-graecum* L.)

- امیدی، ح.، موحدی پویا، ف.، و موحدی پویا، ش.، ۱۳۹۰. اثر هورمون سالسیلیکاسید و خراش دهی بر ویژگی‌های جوانهزنی و محتوی پرولین، پروتئین و کربوهیدرات محلول گیاهچه کهورک در شرایط شوری. *تحقیقات مرتع و بیابان ایران*. ۴ (۱): ۶۰۸-۶۲۳.
- پاک نژاد، ف.، وزان، س.، مجیدی هروان، ا.، نورمحمدی، ق.، و سیادت، س. ع.، ۱۳۸۵. بررسی تأثیر تنفس خشکی بر پارامترهای فلورسانس کلروفیل، محتوای کلروفیل و عملکرد دانه ارقام مختلف گندم. *مجله علوم کشاورزی ایران*. ۳۷ (۳)، ۴۸۱-۴۹۲.
- پژشک‌پور، پ.، و موسوی، س. ک.، ۱۳۸۵. تأثیر آرایش کاشت بر تولید محصول نخود فرنگی در شرایط دیم استان لرستان. ۴ (۲)، ۳۷۵-۳۸۴.
- جلیلیان، ج.، و حیدرزاده، س.، ۱۳۹۶. بررسی تغییرات عملکرد دانه و اجزای آن و قابلیت نخود سیاه در سرکوب علف‌های هرز در شرایط دیم و آبیاری تکمیلی. *نشریه زراعت دیم ایران*. ۶ (۱)، ص ۶۷-۸۵.
- جوانرودی، ج.، ۱۳۸۹. کشت ارگانیک سبزی‌ها. *انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد*. ۳۴۹ صفحه.
- زاهدی، ف.، نباتی احمدی، د.، محمدی، م.، کریمی زاده، ر.، ۱۳۹۵. تجزیه علیت جهت مطالعه صفات مرفو-فیزیولوژیک، عملکرد و صفات مربوط به عملکرد ژنتیکی عدس در شرایط دیم. *محله تولیدات گیاهی (محله علمی کشاورزی)*. ۳۹ (۱): ۷۱-۸۹.
- رحیمی، م.، هوشمند، س.، خدامباشی، م.، ۱۳۹۵. تعیین مهمترین صفات زراعی مؤثر بر عملکرد دانه لاینهای خالص نوترکیب عدس. ۱۶۱-۱۷۷. *محله علوم زراعی ایران*. ۸ (۲).
- کریمی افشار، آ. باقی‌زاده، ق.، ۱۳۹۴. ارزیابی فیزیولوژیک تحمل به خشکی دو اکوتیپ زیره سبز تحت شرایط گلخانه‌ای، علوم و فنون کشت‌های گلخانه‌ای. ۶ (۲۳)، ۱۷۵-۱۸۴.
- لبافی، م. ح.، نقدیبادی، ح.، اسکندر زند، ا.، قادری، ا.، نورمحمدی، ق.، قوامی، ن.، خلچ، ح.، مهرآفرین، ع.، ۱۳۹۳. تعیین مهم‌ترین اجزای عملکرد تریگونلین دانه شنبلیله (*Trigonella foenum - graceum* L.) بر مبنای تجزیه علیت رگرسیون، *فصلنامه گیاهان دارویی*. ۲ (۵۰): ۱۴۴-۱۵۰.
- موسوی، س. ع.، عبدالهی، م. ر.، قنبری، ف.، کانونی، ه.، ۱۳۹۵. شناسایی و گزینش صفات مؤثر بر عملکرد دانه نخود زراعی تحت شرایط نرم‌الرطوبتی. *محله تولیدات گیاهی (محله علمی کشاورزی)*. ۳۹ (۱): ۱۱۹-۱۳۱.
- نظری، م. و عبدالشاهی، ر.، ۱۳۹۲. ارزیابی نقش تنظیم اسمزی دانه گرده، محتوای آب نسبی و تراکم روزنہ در تحمل خشکی در ۴۰ رقم گندم نان. *محله علوم زراعی ایران*. ۱۵ (۳): ۲۲۲-۲۳۳.
- نظری، م. و عبدالشاهی، ر.، ۱۳۹۲. ارزیابی نقش تنظیم اسمزی دانه گرده، محتوای آب نسبی و تراکم روزنہ در تحمل خشکی در ۴۰ رقم گندم نان. *(Triticum aestivum* L.).

- Abbaspour, H., Saeidi-Sar, S., Afshari, H. and Abdel-Wahhab, M. A., 2012. Tolerance of mycorrhiza infected pistachio (*Pistacia vera L.*) seedling to drought stress under glasshouse conditions. *J. Plant Physiol.*, 169, 704-709.
- Abedi, T. and Pakniyat, H. 2010. Antioxidant enzyme changes in response to drought stress in ten cultivars of oilseed rape (*Brassica napus L.*) Czech. J. Genet. Plant Breed, 46: (1) 27–34.
- Asadi, A. and Mozaffari, A. K. 2006. Relationship among yield components and selection criteria for yield improvement in safflower (*Carthamus tinctorius L.*). *J. Appl. Sci.*, 6(13): 2853-2855.
- Aydin, N., Sermet, C., Zeki Mut, H., Bayramoglu, O. and Ozcan, H. 2010. Path analysis of yield and some agronomic and quality traits of bread wheat (*Triticum aestivum L.*) under different environments. *Afr. J. Plant Sci. Biotechnol.*, 9(32): 5131-5134.
- Azizpour, K., Shakiba, M.R., Khosh Kholgh Sima, N.A., Alyari, H., Moghaddam, M., Esfandiari, E., and Pessarakli, M. 2010. Physiological response of spring durum wheat genotypes to salinity. *J. Plant Nutr.*, 33: 859-873.
- Bahavar, N., Ebadi, A., Tobeh, A. and Jamati Somarin, SH. 2009. Effects of nitrogen application on growth of irrigated chickpea (*Cicer arietinum L.*) under drought stress in hydroponics conditions. *Res. J. Environ. Sci.*, 3(4): 448 – 455.
- Blum, A. 2010. Plant breeding for water-limited environments. New York, NY: Springer Publishing.
- Cherif, H., Marasco, R., Rolli, E., Ferjani, R., Fusi, M., Soussi, A., Mapelli, F., Blilou, I., Borin, S. and Boudabous, A., 2015. Oasis desert farming selects environment- specific date palm root endophytic communities and cultivable bacteria that promote resistance to drought. *Environ. Microbiol. Rep.*, 7: 668-678.
- Condon, A. G., Richards, R. A., Rebetzke, G. J and Farquhar, G. D. 2004. Breeding for high water use efficiency. *Exp. Bot.* 55: 2447-2460.
- Falconer, D. S. 1960. Introduction to quantitative genetics. New York: The Ronald Press Company.
- Frosi, G., Barros, V.A., Oliveira, M.T., Santos, M., Ramos, D.G., Maia, L.C and Santos, M.G. 2017. Arbuscular mycorrhizal fungi and foliar phosphorus inorganic supply alleviate salt stress effects in physiological attributes, but only arbuscular mycorrhizal fungi increase biomass in woody species of a semiarid environment. *Tree Physiol.*, 1 (38): 25–36.
- Gogala, N. 1991. Regulation of mycorrhizal infection by hormonal factors produced by hosts and fungi. *Experientia*, 47: 331-340.
- Gogoi, P. and Singh, R. K. 2011. Different effect of some arbuscular mycorrhizal fungi on growth of *Piper longum L.* (*Piperaceae*). *Indian J. Sci. Tech.*, 4: 2, 119- 125.
- Gunes, A., Inal, A., Adak, M. S., Bagci, E. G., Cicek, N. and Eraslan, F. 2008. Effect of drought stress implemented at pre- or post-anthesis stage some physiological as screening criteria in chickpea cultivars. *Russ. J. Plant Physiol.*, 55: 59–67.
- Han, H. S. and Lee, K. D. 2006. Effect of inoculation with phosphate and potassium co-insolubilizing bacteria on mineral uptake and growth of pepper and cucumber, *Plant Soil Environ.*, 52: 130-136.
- Hetherington, A. M and Woodward, F. I. 2003. The role of stomata in sensing and driving environmental change. *Nature*, 242: 901-908.
- Hyeon-Hye K, Gregory D. G, Raymond, M. W and John, C. S .2004. Stomatal conductance of lettuce grown under or exposed to different light qualities. *Ann Bot*, 94: 691-967.
- Karagiannidis, N. Thomidis, T. Panou-Filotheou, E. and Karagiannidis, C.H. 2012. Response of three mint and two Oregano species to *Glomus etunicatum* inoculation. *Aust. J. Crop Sci.*, 6:1, 164- 169.
- Khalid, K. A. 2006. Influence of water stress on growth, essential oil and chemical composition of herbs (*Ocimum* sp.). *Agrophys. J.*, 20: 289- 296.
- Khan, W., Rayirath, U. P., Subramanian, S., Mundaya, N., Jithesh, M. N., Rayirath, P., Hodges, D. M., Critchley, A. T., Craigie, J. S., Norrie, J. and Prithivira, j. B. 2009. Seaweed extracts as biostimulants of plant growth and development. *J. Plant Growth Regul.*, 28:386–399.

- Leport, L., Turner, N. C., Davies, S. L. and Siddique, K. H. M. 2006. Variation in pod production and abortion among chickpea cultivars under terminal drought European. J. Agron, 14: 236-246.
- Majidi, M. M. and Mirlohi, A. F. 2009. Genetic variation, heritability and correlations of agro-morphological traits in tall fescue (*Festuca arundinacea*). Euphytica, 167(3), 323-331.
- Mandegary, A., Pournamdari, M., Sharififar, F., Pourourmohammadi, Sh. and Fardiar, R. Shooli, S. 2012. Alkaloid and flavonoid rich fractions of fenugreek seeds (*Trigonella foenum-graecum* L.) with antinociceptive and anti-inflammatory effects. Food Chem. Toxicol, 50: 2503-2507.
- Mehrafarin, A., Rezazadeh Sh, Naghdi Badi, H., Noormohammadi, Gh., and Qaderi, A. 2011. A Review on Biology, Cultivation and Biotechnology of Fenugreek (*Trigonella foenum-graecum* L.) as a Valuable Medicinal Plant and Multipurpose. J. Med. Plant. 10 (37): 6- 24.
- Ommen, O. E. and A. Donnelly. 1999. Chlorophyll content of spring wheat flag leaves grown under elevated CO₂ concentrations and other environmental stresses within the 'ESPACE-wheat' project. Eur. J. Agron, 10: 197-203.
- Pastenes, C. Pimentel, P. and Lillo, J. 2005. Leaf movements and photoinhibition in relation to water stress in field-grown beans. J. Exp. Bot, 56:425-433.
- Ryan, J. G. 1997. A global perspective on pigeonpea and chickpea sustainable production system: present status and future potential. In: A.N. Asthana and M. Ali (Eds.), Recent advances in pulses research. Indian Institute of pulses Research, Kanpur, India.
- Sabagh pour, S. 2003. Mechanisms of Drought Tolerance in Plants. Quarterly drought and agricultural drought. 21-32.
- Sadeghzadeh Ahari, D. Hassandokht, M. R. Kashi, A. K. Amri, A. Alizadeh, K. 2010. Genetic variability of some agronomic traits in the Iranian fenugreek accessions under drought stress and non-stress conditions. Afr. J. Plant Sci, 4 (2):12-20.
- Song, H. 2005. Effects of VAM on host plant in the condition of drought stress and its mechanisms. J. Biol, 1(3): 44-48.
- Schubler, A., Schwarzott, D. and Walker, C. A new fungal phylum, the *Glomeromycota*: phylogeny and evolution. Mycol. Res. 2001, 105, 1413-1421.
- Wu, S. C. Cao, Z. H. Li, Z. G., Cheung, K. C. Wong, M. H. 2005. Effects of biofertilizer containing N-fixer, P and K solubilizers and AM fungi on maize growth: a greenhouse trial. Geoderma, 125:155-166.
- Xiao, X., Xu, X. and Yang, F. 2008. Adaptive responses to progressive drought stress in two *Populus cothayana* populations. Silva Fennica, 42: 705-719.
- Yu, G.R. Wang, Q. F. Zhuang, J. 2004. Modeling the water use efficiency of soybean and maize plants under environmental stresses: application of a synthetic model of photosynthesis- transpiration based on stomatal behavior. J. Plant Physiol. 161 (3): 303-318.

Effect of Biological Fertilizers on Morpho-physiological Traits of Fenugreek (*Trigonella foenum-graecum L.*) in Different Moisture Conditions

Shiva Rezazadeh Roghani¹, Roghayeh Aminian^{2*}, Sudabeh Mafakheri³, Behvar Asghari⁴

- 1- Plant Breeding Graduated Student, Department of Genetics and Plant Breeding, Faculty of Agriculture and Natural Resources. Imam Khomeini International University, Qazvin, Iran.
- 2- Assistant Professor, Department of Genetics and Plant Breeding, Faculty of Agriculture and Natural Resources. Imam Khomeini International University, Qazvin, Iran.
- 3- Assistant Professor, Department of Horticultural Sciences Engineering, Faculty of Agriculture and Natural Resources. Imam Khomeini International University, Qazvin, Iran.
- 4- Assistant Professor, Department of Horticultural Sciences Engineering, Faculty of Agriculture and Natural Resources. Imam Khomeini International University, Qazvin, Iran.

Received Date: 2019/07/11

Accepted Date: 2019/09/18

ABSTRACT

Introduction: Fenugreek (*Trigonella foenum-graecum L.*) that belongs to the Fabaceae family, has been commonly used as a traditional food and medicine (Mehrafarin *et al.*, 2011). Several experimental and clinical studies support beneficial effects of fenugreek in the management of metabolic diseases and inflammatory disorders. Water shortage is one of the most important limiting factors which reduces the growth of fenugreek and other plants around the world and the most common environmental stress (Abedi and Pakniyat, 2010). In recent years, the excessive use of fertilizers and chemicals in agricultural production systems has increased the risk of environmental pollution and agricultural products. Bio-fertilizers as an alternatives or supplementary for chemical fertilizers, can guarantee the sustainability of agricultural production systems (Han *et al.*, 2006). Therefore, considering the importance of bio fertilizers and water shortage, this experiment was conducted to study the effect of mycorrhizal and green algae bio fertilizers on morpho-physiological traits and the relationships between these traits under low and conventional irrigation regimes.

Materials and Methods: In order to study the effect of bio fertilizers on reducing the impact of drought stress in fenugreek, an experiment was conducted in two-factor factorial format in a randomized complete block design with three replications in greenhouse conditions. The first factor was irrigation at two levels comprising without stress (irrigation based on 100% soil capacity) and low irrigation stress (irrigation based on 40% soil capacity), and the second factor was biological fertilizer at three levels (without bio fertilizer, use of mycorrhiza fungi and use of green algae). The studied traits included chlorophyll, leaf relative water content, membrane stability index, plant fresh weight, grain yield, number and width of leaf stomata, number of pods and number of seeds per pod.

Results and Discussion: The results of variance analysis showed that irrigation effect was significant for all traits except for the number of stomata. The effect of bio fertilizer on all traits was significant, and interaction between irrigation and bio fertilizer was significant for most of the traits except for the relative water content of the leaves. The highest grain yield (4.55 g. plant⁻¹) and the highest plant fresh weight (18.06 g. plant⁻¹) respectively, were obtained under non-stress conditions and using mycorrhiza. Using mycorrhizal bio fertilizer under stress conditions improved the majority of traits compared to non-use of bio fertilizer. Under stress conditions, plant fresh weight had positive and significant correlation with the membrane stability index, grain yield, stomata number, stomata width and number of seeds per pods (Table 6 above the diameter of the table). Under non- stress conditions, the correlation of plant fresh weight with grain yield, stomata number, stomata width, number of pods and number of seeds per pod was positive and significant (Table 6 below the diameter of the table). Under stress conditions, positive and significant correlation was observed between grain yield with membrane stability index, plant fresh weight, stomata number, stomata width and

number of seeds per pod (Table 6 above table diameter). Under non- stress conditions, there was a positive and significant correlation between grain yield with fresh weight of plant, stomata number, stomata width, number of pods and number of seeds per pod (Table 6 below the diameter of the table). The stepwise regression showed that the number of seed per pod in stress and non-stress condition had the highest effect on grain yield, while the number of stomata in non-stress conditions and the number and width of stomata in stress conditions had the highest effect on plant fresh weight.

Conclusions: A significant increase in quantity and quality of yield is achieved by paying attention to the relationships between yield and yield components and their effect on each other. The number of seed per pod; and the number of stomata and stomata width can be respectively used to improve grain yield and fresh weight of fenugreek under stress conditions.

Keywords: Algae extract, Mycorrhiza, Stepwise Regression, Stress